

Ye'cüc ve me'cüc çıkmış mıdır?

Bolu'dan Ayhan Bayar: "Ye'cüc ve Me'cüc nedir, kimlerdir? Çıkmış mıdır?"

YE'CÜC VE ME'CÜC İNSAN CİNSİNDEN ÇIKAR

Kur'ân'da iki âyette geçen Ye'cüc ve Me'cüc, ateş ve kıvılcım manasına gelen "ecic" kökünden türemiştir.

Ye'cüc ve Me'cüc çıkmış mıdır, bilinmez. Fakat bilinen o ki, insanlığın yekûn bir yanı bu gün Ye'cüc ve Me'cüc'ü aratmayacak bir hunharlık ve kendini bilmezlik içindedir. Diğer yanı da ses çıkarmayarak bu hunharlığa ve kendini bilmezliğe manen ortak bir pozisyon sergilemektedir. Yani Ye'cüc ve Me'cüc insan cinsindedir. Öyleyse Ye'cüc ve Me'cüc diye bir ucube mahlûk sınıfı aramayacağız.

Nitekim Kur'ân, Ye'cüc ve Me'cüc diye ifade ettiği bozguncu, fitneci, fesatçı, mütecaviz, vahşî, saldırgan, yağmacı, yıkıcı ve zalim iki kabilenin şerrinden ve saldırılarından medenî ve mazlûm kavimleri korumak için Hazret-i Zülkarneyn peygamberin bir sed inşa ettiğini bildiriyor.¹ Bu sed demir ve bakır eritilip dökülerek müstesna bir mimarî ile yapılmıştır.² Kimi müfessirlere göre bu sed Çin Seddi'dir, kimilerine göre bu sed Yemen'de veya Kafkasya'da ya da Buhârâ'nın ortasında yer alan Kokya Dağı'nda yer almaktadır. Bediüzzaman (ra) bu seddin Çin Seddi olma ihtimalinden bahseder.³

İnsanlık bazen Ye'cüc ve Me'cüc unvanlarını hak edecek boyutta akl-ı selimden ve merhametten uzaklaşmaktadır. Böyle hunhar toplulukların geçmişte olduğu gibi, ahir zamanda da çıkacağı ve bunun bir kıyamet alâmeti olduğu rivayetlerden anlaşılıyor.

YE'CÜC VE ME'CÜC HER AN ÇIKMA İSTİDADINDADIR

Nevvâs b. Sem'ân'ın (ra) rivâyet ettiği oldukça uzun bir hadîs vardır. Bu hadiste Peygamber Efendimiz (asm) deccaldan bahseder. Deccalin fitnesinin dehşeti hakkında, "ben aranızda bulunmazken çıkacak olursa herkes kendi nefsinin müdâfii durumunda olacaktır." buyurur. Sonra oldukça uzun ve müteşâbih bilgiler verir. Hazret-i Îsâ'nın (as) ineceğini bildirir. İnsanların şerlilerinden olan Ye'cüc ve Me'cücün kıyâmete yakın yeniden türeyeceğini ve dünyayı fesada vereceğini beyan eder. Bu hadiste Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm), Ye'cüc ve Me'cücü "insanların

şerlileri” sıfatıyla tanımlar.4

Bediüzzaman (ra), bunu şöyle misallendirir: Çekirge gibi memleketi fesada veren bir afet bir mevsimde pek çok bulunabilir, mevsim değıştikçe o yoğun kabilenin hakikati mahdut bazı fertlerde saklanır. Zamanı geldikçe emr-i İlâhî ile yeniden o mahdut fertlerden gayet çoklukla aynı fesat başlayabilir. Çünkü onların karakterleri ve yapıları böyledir.

Aynen bunun gibi, kimi zaman dünyayı yaşanmaz hale getiren insan cinsinden Ye’cüc ve Me’cüc taifesi, mevsimi geldiği vakit, dünyayı ve beşerin medeniyetini yeniden darmadağın edebilir, dünya yeniden büyük bir şer ve fesat fırtınası yaşayabilir.5 Allah bilir; bu şer ve fesat fırtınası öyle arsız ahlâksızlıkları netice verir ki, belki de kıyamet bu şerir yığınının üzerine kopar.

İnsanın fitratında bozmak, yıkmak ve zulmetmeye karşı şiddetli bir meyelân vardır. Bu meyelân imanla ve Allah korkusuyla sınırlanmadığı takdirde, ortaya çıkacak fitne ve fücurun Sedd-i Zülkarneyn’e sebep olan Ye’cüc ve Me’cüc’ü aratmayacağı açıktır.6 Belki bundandır ki, insanlığın yüzde doksan gibi bir ekseriyetinin Ye’cüc ve Me’cüc karakterli olduğunu nakledenler de olmuştur.7

GÜNÜMÜZÜN KUR’ÂN SEDDİ

Bediüzzaman (ra) bu tehlikeyi hiçbir zaman göz ardı etmediğinden, uzun ve verimli ömrünün tamamını milletin imanının selâmeti için vakfediyor; sedd-i Kur’ânî’nin yıkılmasıyla Ye’cüc ve Me’cücden daha müthiş, ahlâkta ve hayatta karanlıklı ve zulümlü bir anarşiliğin ve dinsizliğin fesadına karşı tek çarenin iman hizmetinde kilitlenmek olduğunu haber veriyor.8 Ve bu zamanda Risale-i Nur eserlerinin, kuzeyden gelen dehşetli dinsizlik cereyanına ve inkâr-ı Ulûhiyete karşı Sedd-i Zülkarneyn hükmünde bir Kur’ân Seddi vazifesi yaptığını bildiriyor.9

GÜNÜN DUÂSI

Ey kendisinden himaye isteyenleri himaye eden! Ey kendisine iltica edenlere melce olan! Ey kullarını şerlerden, fitnelerden koruyan Allah’ım! Bizleri ahir zaman fitnesinden, deccal ve süfyan şerrinden, Ye’cüc ve Me’cüc fesadından muhafaza eyle! Âmin.

Dipnotlar:

- 1- Kehf Sûresi, 18/95.
- 2- Kehf Sûresi, 18/96.

- 3- Muhâkemât, s. 60.
- 4- R. Sâlihîn, 1805.
- 5- Sözlér, s. 311.
- 6- Şuâlar, s. 507.
- 7- Tecrit Terc. IX/101.
- 8- Kastamonu Lâhikasî, s. 111.
- 9- Asa-yî Musa, s. 235.